

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Eva Backman om sin resa till Vietnam. Foto: Eva Backman

Glada ungdomar på Ågesta folkhögskola.

Häng med till England!

Från verksamhetsledaren

Kyndelmässodagen firades nu i februaris början runt om i kyrkor. Denna dag som egentligen avslutade kyrkoårets jul, fastän de flesta av oss tagit ner julstjärnorna i fönstren för länge sedan, och vi går in i fastetiden. Kyndelmässodagen är ljusets högtid dels med syfte på Jesus som ljuset som skulle komma, vilket uttalas om honom när han för första gången var i Jerusalems tempel då han var 40 dagar (läs Luk 2:22-40), och dels finns det sedan medeltiden tradition att välsigna de ljus som stöpts under vintern och som ska användas under året. Själva ordet kyndel betyder just ljus eller bross, vilket jag själv fick vetskap om alldeles nyligen.

Visst är det något alldeles speciellt med ljus, och nu tänker jag på vanliga små och stora stearinljus. Utan att ha faktiska belegg för saken så vågar jag påstå att ljuset som stark symbolisk betydelse har vi gemensamt med folk och kulturer runt om i hela världen. Att tända ljus hemma höjer ofta mys- eller festlighetsstämningen och att tända ljus i kyrkans ljusbärare kan förknippas med många innerliga böner. När orden inte räcker till eller man inte orkar ordna långa eller vackra formuleringar till böner, så kan tändningen av ett ljus få bli en konkret symbolik för ens

innersta bön. Även du som inte kan se ljusets låga och hur den tränger igenom i ett dunkelt rum tror jag upplever ljuset som speciellt. Alla vet hur ett ljus känns med sin släta runda stearinstav och lågan som utan undantag är så varm, hur stor eller liten den än är, att den inte går att röra eller hålla i handen.

Om bara någon vecka kommer ett gäng mötas på folkhögskola i Östergötland där Syskonbandet ska ha sin text- och musikskaparhelg. Då kommer kanske böner till Gud formuleras i diktform eller till rader som tonsätts till sång. Vackra texter och hymner med våra böner tror jag Gud njuter av minst lika väl som vi människor till åhörare gör. Det kan också vara till stor hjälp för oss att ordna våra tankar och sätta dem på pränt på papper eller inspelning på fickminne. Också kan det vara oss till god hjälp att ta del av andras formuleringar för att ordna eller få bekräftat våra egna tankar. Men jag tror också att Gud inte är mer intresserad av att höra våra välformulerade tankar än att se den ordlösa bönen eller innerliga önskan om bön som tändningen av ett ljus kan innebära. Med detta vill jag uppmuntra dig att vara i bön på det sätt som du förmår och inte tro att den är mer eller mindre värd.

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2	Glada ungdomar på Ågesta.....	4
Medlemsnytt.....	3	Från en resa i Vietnam.....	6
Rapport från styrelsen.....	3	Medlemsporträtt.....	10
Hyra på kansliet.....	3	Englandsresa.....	11
Boktips.....	3	Från redaktören.....	12

Medlemsnytt

Nya medlemmar

Sofie Hylén, Malmö

Barbro Åslund, Huddinge

Nya stödjande medlemmar

Helena Lunde, Åby

Ann-Marie Wasing, Huddinge

Rapport från styrelsen

Styrelsen träffades för årets första möte den 4/2. Bokslutet är preliminärt färdigt och vi kan konstatera att det dåliga året på börser och marknader har inverkat negativt på vårt resultat 2011. En budget för två år är nu lagd där vi försökt hitta kostnader att dra ned på. Mer information kommer innan årsmötet om ekonomin. Kansliet har fått in många svar på enkäten och hoppas fortfarande på många fler då tiden löper ut först 31/3. Styrelsen hade också glädjen att ta in flera personer som nya medlemmar i föreningen.

Hyra på kansliet

Bästa logiet i stan!

Funderar du på att ta en tur till Stockholm? Syskonbandets föreningskansli består av en takvåning med utsikt över södermalms takåsar, med en kvarts promenad till Gamla stan och nära till tunnelbanan. Detta kan du som medlem njuta av genom att du ges möjlighet att hyra billig övernattningsrum här! Det finns ett separat rum med två sängar och även tältsängar finns att placera i annat rum. Det finns dusch, toalett och litet kök där en-

kel mat kan lagas. Behöver du en mindre konferens- eller festlokal, med plats för ett 20-tal personer, så kan även detta hyras, kontakta kansliet för mer information.

Pris per person:

Vuxen 150 kr/natt

Under 20 år 50 kr/natt

Icke medlem 200 kr/natt

Lakan och handduk 75 kr

Boka på kansliet: 08-641 30 45.

Boktips:

”Tusen olevda liv finns inom mig” av Tomas Sjödin.

Detta är den första romanen som Tomas Sjödin, pastor, författare och sommarpratör har gett ut. Handlingen utspelar sig kring pastorn Bengt Eriksson som några år efter sin hustrus död kommer till en vändpunkt i livet. Han gör ett mycket tvärt uppbrott för att fullfölja något han känner att han måste göra. Titeln anspelar på de tankar alla bär med sig om de val vi har gjort i livet och funderingar över hur livet kanske hade blivit om vi valt annorlunda och om att våga ta ett språng ut i det okända när vi upplever att det är vägen för oss. Om du som jag har läst andra böcker av Tomas Sjödin som du gillade tror jag inte du blir besviken. Tempot är tidvis ganska lågt men handlingen drivs framåt och det är svårt att släppa boken när slutet närmar sig!

Boken är under produktion hos TPB. Finns som ljudbok inläst av författaren samt som inbunden och e-bok hos t.ex. bokus.com.

Ronny Gilderskär

Glada ungdomar på Ågesta folkhögskola!

Foto: Ronny Gilderskär

I **södra Stockholm**, närmare bestämt i Huddinge kommun, ligger Ågesta Folkhögskola som drivs av frälsningsarmén. Där finns en s.k. preparandkurs för synskadade ungdomar mellan 16-19 år. Jag träffade Mirjam Lindberg som är kursföreståndare och som en del av er känner från Syskonbandet där hon är ersättare i styrelsen. Jag blev visad runt och fick ta del av preparandkursens innehåll.

- Här ges det möjlighet att i lugn takt och i en liten klass läsa in kärnämnen och att lära sig mer om att behärska sina hjälpmedel. Det ger eleverna ökad självständighet och bättre möjligheter för att kunna söka sig vidare till gymnasiet, annan utbildning eller arbete. Tyvärr så fungerar det inte alltid så bra med integreringen i vanliga klasser då det saknas kunskap om vilket stöd som behövs både med hjälp-

medel och att komma in i det sociala sammanhanget. Eleverna bor i egna rum här i skolan i veckorna och det ingår som en del i kursen att städa sitt rum, tvätta och laga mat m.m. berättar Mirjam.

En del elever kan behöva mycket träning på att lära sig hantera sin dator och andra hjälpmedel medan andra behöver mer inriktning på något specifikt ämne. Friskvård med kost och motion är också ett ämne som ingår för att ge eleverna bra vanor för ett sunt liv.

Arbetspraktik ingår också och Syskonbandets kansli har haft glädjen att ha praktikanter hos sig från denna kurs.

Jag fick träffa några av de ungdomar som går på kursen detta läsår och vi pratade om vad de tycker om att bo och plugga på Ågesta Folkhögskola.

Erika fick reda på att kursen fanns via syncentralen.

- Jag tycker det är väldigt fritt här och jag har fått massvis med kompisar! Jag får se när jag gått ett år om det kanske blir så att jag får gå ett år till. Annars så söker jag till gymnasiet. Jag visste om att det var Frälsningsarmén som driver skolan och jag tycker det är kul med andakterna vi har men annars märks det inte så mycket att det är en kristen skola.

Therese har en kompis som skulle söka till Ågesta och som berättade för henne om detta och hon fick även information från syncentralen.

- Jag var osäker först om detta skulle vara något för mig men det har blivit väldigt bra. Det blir en del farande fram och tillbaka till Småland där jag bor men det går bra. Skoldagarna är mellan 9-16 ungefär. På fritiden här så är det konserter ibland. På tisdagar kan man åka till en fritidsgård hos Unga Synskadade. Det finns även ett gym här och ibland spelar vi spel.

Thaer kände en elev som gått på Ågesta tidigare och som tyckte det var väldigt bra.

- Jag bad min skola att ta reda på mer och sedan sökte jag hit. Det är en bra skola och en bra kurs som gör att jag kommer förberedd till gymnasiet. Jag har faktiskt redan sökt och blivit antagen till samhällslinjen på gymnasiet i Norrköping där jag bor. Jag använde punkt och skärmläsaren Jaws när jag kom hit men har fått mer kunskaper om hur

jag kan använda det nu. Det är mycket bra socialt här, man träffar även elever från andra linjer t.ex. temalinjen. Det kristna inslaget märks genom att vi har andakter och att man träffar "kadetter" som de kallas som läser till officerare inom Frälsningsarmén.

Mustafa fick veta av kommunen att denna kurs fanns.

-I grundskolan lärde jag mig inte mycket om dator och jag behövde även läsa på några kärnämnen. Jag går andra året på Ågesta nu. Det är mycket bra och nu har jag lärt mig mycket om att använda datorn med punktdisplay, skanner och Jaws. Efter sommaren börjar jag på gymnasium i Örebro. Jag kommer att bli mycket självständig nu när jag kan använda datorn. För några veckor sedan fick jag praktisera på Polarprint. Det var jättekul! Jag har lärt mig att konvertera datafiler och fick prova en massa olika hjälpmedel och fick lära mig vad som finns och vad man kan ha nytta av.

Mitt bestående intryck är glädjen hos eleverna jag mötte. Det är uppenbart att de har fått väldigt bra kompisar som förstår deras situation. Den sociala biten är jätteviktig för eleverna och det kändes som en välkomnande atmosfär och som att alla var kompisar med alla. Mer om information om Ågesta folkhögskola finns på deras hemsida www.agesta.nu eller telefon 08-56828100.

Ronny Gilderskär

Från en resa i Vietnam

Under juli månad 2011 hade jag, Eva Backman, förmånen att tillsammans med några vänner göra en resa till Vietnam. Det var en stor förmån att få resa runt i landet tillsammans med vietnamesiska vänner som reseledare.

Innan jag åkte sökte jag information om Vietnam på Internet och jag sammanfattar något här:

Vietnam har i århundraden varit i krig med grannländer, framför allt Kina, som man både såg upp till och fruktade, men även med Japan, USA och Kambodja. Vietnam har tillhört Kina i omgångar. Under 1800-talet koloniserades Vietnam av fransmännen. Landet delades senare i Nord- och Sydvietnam. I norr bildades en kommunistisk regering under ledning av Ho Chi Minh och i söder styrde fransmännen. Vietnamkriget som pågick under tiden 1959 – 1975 och där USA gått in för att hjälpa fransmännen mot den kommunistiska norra delen av landet, slutade med nordvietnamesisk seger. Man räknar med att mellan 2 – 4 miljoner vietnameser mist sina liv under de krig som härjat landet under 60 och 70-talet.

Landet återförenades 1976 och leds idag av ett enda tillåtet parti, Vietnams kommunistiska parti.

Man kan trots allt säga att även om det fortfarande finns en lång väg för landet att gå, så har mycket hänt under de senaste 20 – 25 åren. Från och med 90-talet börja-

de landet att liberalisera sin handel med Kina som modell. Ett kvarts sekel av ekonomiska reformer har gett Vietnam ett relativt fritt näringsliv, men samtidigt är den politiska friheten fortfarande starkt begränsad för landets 88 miljoner innevånare. Den officiella siffran för arbetslösheten i Vietnam är 4,3 %. Vietnams viktigaste naturtillgångar är olja, naturgas och kol. Andelen fattiga vietnameser sjönk från 58 procent av befolkningen 1993 till mindre än 12 procent 2008. Vietnam klassas numera som ett medelinkomstland.

Så till vår resa som tog 12 – 14 timmar och gick med flyg från Arlanda, via Warszawa i Polen till Vietnams huvudstad Hanoi. Den 30 – 35-gradiga värmen slog emot oss när vi på eftermiddagen dagen därpå steg ur flyget på flygplatsen i Hanoi. Vi fördes snabbt i taxi till den lägenhet i Hanoi som skulle bli vårt logi under en stor del av vår vistelse där. Vi mottogs med stor värme och det kändes mycket bra att bli omhändertagna.

Efter en god vietnamesisk middag var vi mycket trötta och vi föstes snabbt iväg för en natts välbehövlig vila och vaknade upp dagen därpå efter en skön natts sömn. Frukosten var redan serverad innehållande nudlar, grönsaker och mycket frukt samt en kopp gott vietnamesiskt kaffe. Nu var vi redo för att se oss omkring.

Vi var naturligtvis mycket nyfikna på hur Hanoi såg ut. Staden har ett

centrum med gammal bebyggelse, där sopor fyller trottoarerna och det inte är svårt att i ögonvrån se råttorna som sprang snabbt förbi. Den nya bebyggelse som växer upp sker i stadens utkanter och är framför allt avsedda för de som har pengar. Överallt på trottoarerna såg vi människor som åt, bedrev kommers, satt och pratade eller drack kaffe eller lagade mat. Överallt där vi gick omkring blev vi hela tiden vänligt bemötta.

För att hinna se staden, förflyttade vi oss oftast med taxi, eftersom det var tidsödande att gå till fots och billigt att åka taxi. Gatorna var fullproppade med framför allt mopeder och motorcyklar med damer, herrar

Foto: Eva Backman

och barn i alla åldrar. Ofta kunde man se upp till fem personer på en motorcykel där de två vuxna bar cykelhjälm men inte barnen, som satt fastklämda mellan föräldrarna. Både gångtrafikanter och bilar tvingades anpassa sig till den helt dominerande moped/motorcykelspackade trafiken. Så nu var frågan, skulle vi våga

korsa gatorna för att komma över till andra sidan? Jo, vi vågade och det gick förvånansvärt bra. Så här gjorde vi: Vi tog varandra i händerna och ställde oss i en rad på trottoaren och stirrade på dem som körde mot oss för att utan minsta tvekan visa att "nu går vi". Och det fungerade! Men, man måste vara beredd på att bilar och motorcyklar körde tätt, tätt förbi oss både framför och bakom – och faktiskt även i fel färdriktning!

I Hanoi fanns ett stort utbud av affärer och näringsidkare. Trottoarerna var så fyllda med många försäljare och hantverkare av olika slag, att det ibland var svårt att komma fram. När man på Internet söker fakta om landet står det att antalet "undersysselsättning" är 25 – 30 %. Ett exempel på detta såg vi vid ett besök i en butik i centrala Hanoi. När vi klev in i affären, var vi helt plötsligt omringade av 5 – 6 försäljare som alla ville stå till tjänst. Totalt fanns 25 – 30 försäljare i butiken. I en svensk affär av motsvarande storlek kan man kanske se en handfull försäljare, och det kan ibland till och med vara svårt att hitta någon som kan hjälpa till.

I Vietnam finns många ställen där man kan få massage av olika slag. Helt nära vår lägenhet hittade vi ett ställe som gav hårmassage i en timme för 30 kronor och som vi besökte flera gånger. Underbart! Före min resa till Vietnam hade jag ambitionen att försöka ta reda på hur synskadade togs omhand av

myndigheter eller andra organisationer. Jag frågade vietnameser om detta, men det fanns förmodligen inte mycket organiserad hjälp för människor med handikapp. När vi besökte ett buddistiskt tempel i centrala Hanoi, såg vi en synskadad man som spelade flöjt och försökte sälja diverse föremål till förbipasserande. Jag kan tänka mig att hans situation är representativ för de flesta handikappade i Vietnam, dvs. att de själva eller släktingar måste ansvara för försörjningen. För att få massage besökte vi även ett hus i Hanoi, Just Massage, där man sedan starten i slutet av 2007 ger olika typer av massage. Bakom Just Massage står en lokal organisation som med hjälp av pengar från utlandet, ger unga synskadade med svår ekonomisk bakgrund, en utbildning till massörer, för att på så sätt få möjligheten att försörja sig själva. Vi fick ett mycket professionellt bemötande när vi tog något som kallades för shitsu-massage, en slags tryckpunktsmassage. Det fanns även taktill massage och massage för gravida. Just Massage var den enda synliga ljusglimten rörande synskadade vi såg på under resan.

Under några dagar reste vi till en turistort som heter Ha Long Bay och ligger vid Sydkinesiska sjön. Bukten består av ett stort antal kalkstensöar med vegetation på toppen och lodräta bergväggar som gick rakt ner i vattnet. Den är sedan 1994 uppsatt på UNESCO:s

världsarvslista. Ha Long Bay tillhör numera också ett av naturens sju underverk, vilket röstades fram 2011-11-11 kl. 11.11. Det kändes som om det inte var riktigt verkligt det vi såg, när vi åkte runt i en båt och titta på dessa förunderliga naturformationer. Ett bad från båten i 25-gradigt vatten var inte heller fel. Bukten besöks årligen av många turister från hela världen. Tyvärr inträffar ibland båtolyckor och i början av 2011 sjönk en båt i bukten och minst 12 personer omkom, varav två var svenska kvinnor.

Foto: Eva Backman

Efter ett par veckor reste vi från Hanoi med flyg till södra Vietnam, närmare bestämt Ho Chi Minh-staden (fd. Saigon) med drygt 7 miljoner innevånare. Man kunde se en tydligt skillnaden mellan Hanoi, som har ett ganska gammalt centrum och Ho Chi Minh-staden som är modern och dessutom är landets största stad och viktigaste ekonomiska centrum. Den är dessutom landets mest utvecklade stad och viktigast ekonomiskt sett. Vi besökte där Notre Dame-katedralen med sin franska arkitektur och Dinh

Thong Nhat – Återföreningspalatset, som en gång var sydvietnamesiske presidentens officiella residens. Idag är det ett museum där man visar upp hur byggnaden fungerade som presidentens krigsledningscentral under Vietnamkriget. Tillsammans med våra vänner fick vi förmånen att besöka en krigsbegravningsplats vid gränsen till Kambodja. Man uppskattar att mellan 3 – 4 miljoner vietnameser dog under vietnamkriget varför det finns ett antal krigsbegravningsplatser i landet. Familjen vi besökte förlorade en son 1979 i kriget mot Kambodja, och vi fick följa med när familjen besökte hans grav. Begravningsplatsen var mycket fint placerad i en fridfull omgivning med mycket blommor, träd och minnesmärken.

Våra sista dagar i Sydvietnam tillbringade vi vid en semesterort vid Sydkinesiska sjön Mui Ne. Det var fantastiskt att få svalka sig i det 25-gradiga vattnet och luften var inte så varm som i norr.

Officiellt råder religionsfrihet i Vietnam men de som är medlem i kommunistpartiet får inte vara aktivt religiösa. Religiös verksamhet måste godkännas av myndigheterna. Antalet anhängare är enligt information på Internet: buddister 90 % - även om de själva klassificerar sig som icke religiösa, katoliker 6 miljoner; protestanter 400 000 och islam 50 000.

Under resan i södra Vietnam såg vi många kyrkor, de flesta katolska,

då dessa ofta var smyckade med Maria med Jesusbarnet. Men vi såg även många protestantiska kyrkor. Sista dagen i Vietnam besökte vi en protestantisk kyrka i Hanoi, som just i år firade 100-årsjubileum. När vi besökte kyrkan kl. 09 på morgonen, hade de redan avverkat en gudstjänst. Vi kom till kyrkan en stund innan vår gudstjänst skulle börja och stod utanför kyrkan tillsammans med övriga besökare i väntan på att den tidigare gudstjänsten skulle sluta. Vår gudstjänst var inte heller den sista för den söndagen. När gudstjänsten började var kyrkan fullsatt med människor i alla åldrar.

Under gudstjänsten sjöngs

många sånger som vi kände igen. Pastorn predikade i en timme under det att han använde modernt bildspel för att illustrera sitt budskap som handlade om gamla och nya förbundets tid. I Vietnam finns, som i Kina en officiell och en inofficiell kyrka men det berättades för oss att antalet kristna ökar hela tiden.

Det var en fantastisk resa med många intryck av natur och kultur, men det mest bestående minnet var ändå alla de fantastiska människor vi mötte. Vi mottogs med en stor värme och minnet av dem kommer att finnas kvar länge i våra hjärtan.

Eva Backman, stödjande medlem och tidigare i styrelsen i Syskonbandet.

Medlemsporträtt

Evy Jonsson

Hur fick du reda på att Syskonbandet fanns?

- Det var via Kerstin Strindberg, vi var på en SRF-resa till Åre där hon berättade om Syskonbandet.

Var någonstans är du född och uppväxt?

- Jag är född i Ångermanland i inlandet i en liten by som heter Västvattnet. Jag flyttade därifrån när jag var 15 år till musikgymnasium i Härnösand. Jag flyttade runt som inackordering och bodde kanske på ett 10-tal ställen på två år.

Så du flyttade i princip hemifrån när du var 15 år?

- Ja det gjorde jag, det var egentligen inte så bra men jag var ett sådant där "duktigt barn".

Du har jobbat i kyrkan?

- Ja, jag hamnade där till slut! Jag

gick en hel del musikutbildningar och hamnade så småningom i Kalix där jag upptäckte en kyrkorgel och läraren Alvar Burman som hade harmonilära där. Jag har alltid varit fascinerad av kyrkan som byggnad och kyrkorgeln så det ledde vidare till att jag gick några orgelospelarkurser och sedan vidare till kyrkomusikerutbildningen samtidigt som jag jobbade som musiklärare. Hipp, hopp så blev jag sedan kantor! Jag gillar bluesen, rocken och gospel. Och på den tiden var det inte så vanligt med gospel i kyrkorna så jag hade en del frågetecken men jag kände att det var något som drog med kyrkomusiken. Jag har även varit väldigt intresserad av kör och jag har varit förbundsdirigent i Jämtland en period. Det är en så fin gemenskap i en kör, glädjen och innerligheten och alla sångarna som kommer tillsammans och respekterar varandra.

På den här tiden hade jag inte min synskada utan den fick jag för 21 år sedan när jag var gravid och sedan har den hängt med.

Det ledde till att jag fick kämpa ganska hårt för att ha kvar min tjänst och då jobbade jag säkert på fel sätt också eftersom jag fick så ont i axlar och på alla möjliga ställen eftersom jag var så hyperstressed över att jag skulle vara lika duktig som andra.

Jag gick sedan ner i tjänst och fortsatte med kör.

Var befinner du dig i livet i dag?

- Jag befinner mig i en lugn harmo-

nisk tid i Timrå. Jag fick sjukersättning erkänd på heltid för tre år sedan och lever ett gott liv. Jag försöker vara ute mycket och renovera kroppen, rehabilitera mig och träffa människor och ta mig tid till att lyssna på människor och jag njuter verkligen av tillvaron.

- Jag äter stenålderskost och det tar tid att hitta riktiga råvaror, helst skulle man ju gå ut och skjuta älg själv. Men det är en kvalitets-hobby jag har att laga riktig mat från grunden.

Håller du på något med musik idag?

- Jag renoverade hemma och då skaffade jag ett sittbadkar och ett bluesmunspel. Bad och blues hör ihop och jag sitter i badkaret och spelar blues! Nu har jag stämt mitt piano och spelar litet och imorgon ska jag ta min första sånglektion på många år. Och jag försöker hålla på för att det är roligt, prestigen har tagit bort så mycket glädje genom åren. Jag har varit ute på många krokiga vägar i livet och det är lätt att ta på sig en fasad utåt. Men jag får mycket bättre och ärligare kontakt med människor om jag kan visa en del mina erfarenheter av livet och hur jag har levt och att det går att komma till en trygg tillvaro och en bärande tro. Där tycker jag Syskonbandet verkligen har varit en port för mig där jag känner värmen i andligheten och omtanken. Det är mycket bön om man jämför med andra kyrkliga verksamheter och det är viktigt.

Berättat för Ronny Gilderskär

Englandsresa!

Den 14-18 augusti bär det av till England! Detta evenemang riktar sig till dig som ungdom eller ung vuxen. Vi kommer att bo i London och röra oss på stadens gator, besöka kända platser och sevärdheter, besöka engelsk kyrka och gå på deras gudstjänst och mycket mer! En av dagarna reser vi till vår systerförening Torch Trust där vi får träffa ungdomar i deras förening och höra om verksamheten. Resan görs i samarbete med norska KABB (Kristent Arbeid Blant Blinde og svaksynte), så vi får även umgås med norska ungdomar och det blir en härlig blandning av språk!

Erfarenheter kommer delas och vi får ta del av såväl Londons fascinerande och vackra sidor som lära oss om svårigheter i samhället.

Pris

16-25 år 3000 kr

26 år och äldre 4000 kr

I detta förmånliga pris är flygresor, boende, mat, resa och aktiviteter i England samt ledsagare inkluderat! Shopping och eventuellt enstaka måltid kan tillkomma som deltagare står för själv.

För resan inom Sverige gäller resesubventionen där du får den del av din resa som överstiger 500 kr och med maximalt 700 kr.

Intresseanmälan

Lämna din intresseanmälan för att delta i denna resa senast den 30 mars. Antalet platser är begränsade och Syskonbandets styrelse kommer därför ta fram vilka av er anmälda som bildar resegrupp denna gång. Du får besked i april.

Frågor och anmälan

Hör av dig till Tina Hanson på 08-641 30 95 eller

tina@syskonbandet.se.

Från Redaktören

Du har väl inte missat att du kan ta del av vår medlemstidning på olika sätt? Förutom punktskrift, Daisy och "svart" skickas varje nummer numera också ut per e-post. Där får du den som text för dig som läser med talsyntes och som pdf-fil för dig som föredrar det. Det finns även en länk med som tar dig direkt till den inlästa versionen av tidningen som är exakt densamma som på Daisy-skivan vi skickar ut. Förutom att det är miljövänligt så sparar Syskonbandet några kronor så du som vill och har möjlighet att läsa tidningen digitalt hör av dig! Någon har hört av sig och saknat bönebrevet och jag vill därför uppmuntra er med att komma in med sådant ni vill ha hjälp med att be för. Du är alltid väldigt välkommen att höra av dig till oss med önskemål eller något du vill ha publicerat i medlemstidningen!

Ronny Gilderskär

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Februari 2012.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552